

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/250/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116211941
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116211941.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú K. I. nar. X.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťaťa rodičov Ing. I. I. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na C. ul. č. X v T. a Ing. O. I. nar. X.XX.XXXX bývajúceho na B. ul. č. XX v L. v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 5.6.2018 č.k. 21P 78/2016 - 237 takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že určuje výživné od otca pre maloletú K. 230 Eur mesačne od 27.5.2016 do 28.9.2016.

Dlžné výživné 536,67 Eur za obdobie od 27.5.2016 do 28.9.2016 je otec povinný zaplatiť matke maloletej do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal otca prispievať na výživu mal. K. za obdobie od 27.5.2016 do 31.5.2016 vo výške 32,25 EUR, od 1.6 do 30.6.2016 vo výške 150 EUR, od 1.7.2016 do 31.7.2016 vo výške 150 EUR a od 22.8.2016 do 31.8.2016 vo výške 100 EUR mesačne. Dlžné výživné 207,01 Eur za obdobie od 27.5.2016 do 28.9.2016 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným až do zaplatenia. O trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) f) a h) CSP s návrhom, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že zaviazá otca prispievať na výživu maloletej 300 Eur mesačne, ktoré ho zaviazá zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu. Uviedla, že podľa jej názoru konajúci súd nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodnutie relevantným spôsobom neodôvodnil. Vyslovila presvedčenie, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil doklady o skutočných výdavkoch matky pre mal. dcéru a spochybnila výdavky otca, ktoré v konaní deklaroval. Matka, tak ako už v konaní pred súdom prvej inštancie, aj v podanom odvolaní poukazuje predovšetkým na to, že jej výdavky pre maloletú boli v rozhodnom období niekoľkonásobne vyššie ako výdavky otca a tvrdila, že jeho osobná starostlivosť o dcéru bola občasná a nepravidelná. Namietala procesný postup súdu prvej inštancie, pretože tento na jej návrh nevykonal výsluch otca na účely odstránenia rozporov v tvrdení účastníkov ohľadom predmetných výdavkov. V ďalšej časti odvolania rozsiahlo opísala procesné obštrukcie otca, ktorý podľa jej názoru tendenčne spôsoboval prieťahy v konaní. Vyslovila presvedčenie, že napadnuté rozhodnutie nezohľadňuje najlepší záujem maloletej a jej oprávnené potreby, osobnú starostlivosť matky a možnosti a schopnosti oboch rodičov. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne určil výživné len do 31.8.2016, keď rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť 28.9.2016

a nesúhlasila ani s rozhodnutím o povolení úhrady dlžného výživného v splátkach. V závere uviedla, že rozhodnutie považuje za vecne nesprávne aj z dôvodu, že konajúci súd pozabudol rozhodnúť o zverení mal. K. na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky a úprave styku s otcom.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie aj otec s návrhom, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že určí výživné za obdobie od 16.7.2016 do 31.7.2016 vo výške 100 Eur, alebo alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesúhlasil s určenou výškou výživného a v tejto súvislosti poukázal na výdavky na potreby maloletej, ktoré v rozhodnom období uhradil a zdôraznil, že do 16.7.2016 žil ešte s maloletou v spoločnej domácnosti a riadne zabezpečoval jej starostlivosť. Matkou deklarované výdavky pre mal. dcéru považuje otec za nadhodnotené, čo konštatoval aj súd prvej inštancie.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca zotrvala na svojich odvolacích dôvodoch a zdôraznila, že otec si v súčasnosti riadne neplní ani vyživovaciu povinnosť určenú súdom na čas po rozvode.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky zotrval na svojich odvolacích dôvodoch.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu rodičov nevyjadril.

7. Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, zrušil zákon č. 99/1963 Zb Občiansky súdny poriadok, podľa ktorého sa viedlo konanie konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností.

8. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

9. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa ust. § 388 CSP Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa ust. § 388 CSP, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Predmetom konania na súde prvej inštancie je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k mal. K. na čas do rozvodu.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie rozsudkom z 14.9.2016 vydaným v tomto konaní zveril mal. K. do osobnej starostlivosti matky. Zo strany otca určil pre maloletú výživné 50 Eur mesačne od 27.5.2016 do 30.6.2016 a 100 Eur mesačne od 1.7.2016 do 31.8.2016 a 200 Eur mesačne od 1.9.2016 do budúca, ktoré výživné zaviazal otca posielat' matke maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu. Dlžné výživné 158,06 Eur, ktoré vzniklo jeho určením od 27.5.2016 do 31.8.2016, povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným v 50 Eur mesačných splátkach až do zaplatenia. Styk otca s maloletou ponechal na dohode rodičov a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V dôsledku odvolania matky bol predmetný rozsudok súdu prvej inštancie odvolacím súdom vo výroku o výživnom a dlžnom výživnom zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 30.7.2017 č.k. 8CoP/43/2017 - 69). Rozsudok z 14.9.2016 vo výroku o výchove mal. K. nadobudol právoplatnosť, ktorá skutočnosť zrejme ušla pozornosti matky, keď v podanom odvolaní namietala, že o výchove maloletej na čas do rozvodu nebolo napadnutým rozsudkom rozhodnuté.

14. Predmetom odvolacieho konania je tak preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil vyživovaciu povinnosť otca za obdobie od 27.5.2016 do 31.5.2016 vo výške 32,25 EUR, od 1.6.2016 do 30.6.2016 vo výške 150 EUR, od 1.7.2016 do 31.7.2016 vo výške 150 EUR a od 22.8.2016 do 31.8.2016 vo výške 100 EUR mesačne. Dlžné výživné 207,01 Eur za obdobie od 27.5.2016

do 28.9.2016 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným až do zaplata

15. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp.zn. 18P/191/2015 vyplýva, že manželstvo rodičov bolo rozsudkom Okresného súdu Košice I z 5.8.2016 č.k. 18P/191/2015 - 67 rozvedené, maloletá bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky, súd upravil styk otca s maloletou a určil otcovi platiť na jej výživu 230 Eur mesačne. Uvedený rozsudok nadobudol vo výroku o rozvode právoplatnosť 28.9.2016.

16. Odvolací súd po dôslednom oboznámení sa so spisovým materiálom konštatuje, že konajúci súd síce riadne zistil skutkový stav (§ 25 a § 36 CMP), ale nesprávne ho posúdil podľa zákonných ustanovení o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom Zákona o rodine, pretože riadne nevyhodnotil schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami maloletej. Konštatuje, že súdom prvej inštancie určené výživné nie je v súlade so schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi otca ani odôvodnenými potrebami maloletej. Zdôrazňuje, že určené výživné nezodpovedá právu maloletej podieľať sa na životnej úrovni otca, ktorého majetkové pomery odôvodňujú určenie výživného vo väčšom rozsahu. Vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinno-právnych vzťahov. Je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden z dvoch základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicke najslabšej skupine osôb v spoločnosti deťom. Povinnými subjektmi sú rodičia dieťaťa t.j. matka a otec. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní posudzuje vždy samostatne za každého z nich. Pokiaľ tu tiež rodičia spolu žijú a spoločne sa dobrovoľne podieľajú na nákladoch rodiny a zabezpečovanie výživy jej členov, potom súd o určení vyživovacej povinnosti k deťom nemá oprávnenie rozhodovať. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má ale niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení napr. bývanie. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Miera životnej úrovne je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi, môže ju preukázať napr. výška mesačných nákladov rodiča a to súhrnne alebo jednotlivé položky. Vodiacom zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka, nemá ju možnosť zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Rozdiel úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovanie bytových potrieb dieťaťa.

17. Základnou podmienkou určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojovanie jeho potrieb. Medzi tieto základné patrí: bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školských povinností, preprava, poplatky, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Na konkrétnej výške priemerných mesačných nákladov sa bude podieľať každý z rodičov v rozsahu, ktorý zodpovedá ich schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomermom. Na strane každého rodiča zohľadní súd

jeho zárobky, schopnosti, možnosti a majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností, plnenie vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa, domácnosť, plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určenými súdnym rozhodnutím. Miera vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká.

18. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je zákonnou povinnosťou rodičov. Plnenie vyživovacej povinnosti by malo byť spravidla dobrovoľné. Jej úprava súdnym rozhodnutím býva spravidla následkom nezhôd v osobnej sfére dotknutých účastníkov. Všeobecnými kritériami pre určenie výšky výživného na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného schopnosti, jeho možnosti a majetkové pomery. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Na tieto skutočnosti prihliada aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Pri rozhodovaní o výživnom je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity.

19. Pri určení konkrétnej výšky výživného treba vychádzať z toho, aká finančná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, nájomné za byt ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvoj jeho záujmov a potrieb, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky potreby nevyhnutné pre život kultúrneho človeka v spoločnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečiť dieťaťu primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov.

20. Odvolací súd po dôslednom posúdení zisteného skutočného stavu veci a vyhodnotení vykonaného dokazovania so zreteľom na preukázané zárobkové možnosti otca a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa určil výživné pre mal. K. na 230 Eur mesačne, pričom vychádzal zo skutočnosti, že od začatia konania (t.j. 27.5.2016) do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode uplynula doba len pár mesiacov, nota bene veľmi krátky čas pre zmenu pomerov účastníkov, preto odvolací súd nevidel dôvod, aby z tejto nemohol vychádzať a určil výživné na čas do rozvodu v rovnakej výške ako porozvodová úprava. Dodáva, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď výživné vo výroku rozsudku neohraničil časovo do právoplatnosti výroku rozsudku o rozvod manželstva, preto odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že určil výživné od otca pre mal. K. 230 Eur mesačne od 27.5.2016 do 28.9.2016 (teda v časti týkajúcej sa počiatku doby určenia výživného odvolací súd v podstate napadnutý rozsudok potvrdil).

21. Vzhľadom na to, že odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zaviazal povinného otca prispievať na výživu maloletej 230 Eur mesačne od podania návrhu, rozhodol aj o dlžnom výživnom 536,67 Eur za obdobie od 27.5.2016 do 28.9.2016. Keďže v preskúmvanej veci bola určovaná vyživovacia povinnosť za čas minulý, odvolací súd bol povinný zistiť, aké čiastky boli otcom na výživu už poskytnuté, či otec neprispieval na výživu maloletej inak, napríklad naturálnou formou a ak áno, či tieto plnenia boli poskytnuté na odôvodnené potreby maloletej a zároveň posúdiť, či nešlo iba o príležitostné plnenia, bežné darčeky a pod.. V uvedenom prípade bol odvolací súd toho názoru, že plnenia poskytnuté otcom po jeho odchode zo spoločnej domácnosti nespĺňajú vyššie uvedené kritéria, pretože nesmerovali k uspokojovaniu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ale mali podobu príležitostných plnení alebo bežných darčiekov (napr. bicykel, výlet na Liptov, tábor a pod.), a ktoré nie je možné na výživné započítať (R 44/1966). Na druhej strane, nakoľko rodičia žili v spoločnej domácnosti do 16.7.2016, nota bene osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečovali obaja rodičia, odvolací súd zohľadnil osobnú starostlivosť otca o maloletú v rozhodnom období v pomere jednej polovice (t.j. 115 Eur mesačne). Dlžné výživné 536,67 Eur za obdobie od 27.5.2016 do 28.9.2016 odvolací súd vypočítal nasledovne. Alikvotná časť za mesiac máj 2016 je 19,17 Eur ($115/30 \times 5 \text{ dní} = 19,17$) + 115 Eur za mesiac jún 2016 + 57,50 Eur od 1.7.2016 do 16.7.2016 ($115/30 \times 15 \text{ dní} = 57,50 \text{ Eur}$) + 115 Eur od 17.7.2016 do 31.7.2016 ($230/30 \times 15 \text{ dní} = 115 \text{ Eur}$) + 2 x 230 Eur za mesiac august a september = 766,67 Eur. V konaní bolo preukázané, že povinný otec v rozhodnom období zaplatil v mesiaci september výživné 230 Eur. Rozdiel medzi určeným a zaplateným výživným predstavuje dlžné výživné 536,67 Eur, ktoré povinného otca zaviazal zaplatiť matke maloletej do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, t.j. v zákonne lehote na plnenie podľa ust. § 232 CSP do troch dní od právoplatnosti s tým, že vzhľadom na dĺžku súdneho konania mohol a mal povinný otec s prípadným nedoplatkom počítať a tiež preto, aby ťarchu splátok dlžného výživného

nemuselo znášať mal. dieťa. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku o výživnom pre mal. P. tak, že zaviazal otca prispievať na jej výživu za obdobie od 1.10.2012 do 31.8.2013 180 Eur mesačne a od 1.9.2013 do budúca 200 Eur mesačne, ktoré je povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu matke maloletej.

22. Odvolací súd nezhliadol dôvodnou odvolaciu námietku matky, ktorá vytýkala konajúcemu súdu, že tento nevykonali návrhnutý dôkaz (výsluch otca). K tejto námietke treba uviesť, že súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 CSP) a nie účastníkov konania. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonali všetky navrhované dôkazy alebo vykonali iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, odvolací súd nepovažuje za porušenie práva na spravodlivý proces. Navyše, v súdnej veci v prípade výsluchu otca ani nedošlo k tomu, že by súd prvej inštancie vykonanie takéhoto dôkazu nenariadil ale nevykonanie tohto dôkazu bolo spôsobené tým, že otec sa pojednávania nezúčastnil s tým, že zotrval na vyjadreniach uvedených v písomných podaniach.

23. Pokiaľ matka v odvolaní namietala, že ona na odôvodnené potreby maloletej prispela v podstatne väčšom rozsahu ako otec, čím sa súd ale nezaoberal, odvolací súd podotýka, že pri výpočte nedoplatku na vyživovacej povinnosti otca nebol dôvod touto skutočnosťou sa zaoberať, pretože súd neriešil zročné výživné matky, ale otca, pričom matka si realizovaním týchto platieb len plnila jej vlastnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej.

24. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že určuje výživné od otca pre maloletú K. 230 Eur mesačne od 27.5.2016 do 28.9.2016 a dlžné výživné 536,67 Eur za obdobie od 27.5.2016 do 28.9.2016 zaviazal otca zaplatiť matke maloletej do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

25. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je :

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.